



Hija del volcán

Guió: Jenifer de la Rosa Martín **País:** Espanya **Durada:** 109 min **Any:** 2024 **Gènere:** Documental **Interpretació:** Documental **Música:** Kenji Kishi **Fotografia:** Andrés Campos Sánchez **Distribuidora:** Surtsey Films **Estrena a Espanya:** 23/05/2025
No recomanada per a menors de 7 anys
Versió original en espanyol

SINOPSI

Als trenta, la Jenifer comença a indagar sobre els seus orígens, conscient únicament que la seva adopció a Espanya està relacionada amb la tragèdia d'Armero, provocada pel volcà Nevado del Ruiz a Colòmbia, i que hi ha la possibilitat que la seva mare encara estigui viva. Amb aquestes pistes, inicia una investigació que la porta al seu país natal, on coneix diferents persones que l'ajuden a desxifrar el seu passat. El seu viatge culmina quan, per casualitat, coneix algú que canvia la seva realitat per sempre. (Surtsey Films)

CRÍTICA

La recerca d'una mare i una identitat per als nadons adoptats de la tragèdia d'Armero

La cineasta Jenifer de la Rosa presenta un documental on busca les seves arrels, les d'una nena que va ser traslladada a Espanya després de la catàstrofe del volcà colombià Nevado del Ruiz

Mirar-se al mirall és un acte polític quan la manera com ens percebem difereix de les expectatives que tenen els altres sobre qui som. Preguntes com d'on ets, com et dius o per què els teus trets no coincideixen amb el teu accent, confronten la identitat de persones que es miren des del dol. "Des de la meua més tendra infància he passat molt de temps imaginant com devien ser els meus avantpassats per així comprendre per què el meu nas és més petit, els meus ulls més allargats, la meua pell més marró que la de la meua família i les meues amistats". Són les preguntes que es fa Jenifer de la Rosa, protagonista, guionista i directora del documental **Hija del volcán**.

La cineasta indaga en la tragèdia d'Armero, una catàstrofe de sofre, cendres, desglaç i fang que va acabar amb la vida de més de 20.000 persones després de l'erupció del volcà Nevado del Ruiz, situat a la serralada central dels Andes colombians, el 13 de novembre de 1985. Molts nens i nenes van ser evacuats a les ciutats properes, i separats dels seus familiars. D'altres, com la història d'Omayra Sánchez, la jove de 13 anys el cos de la qual va quedar atrapat al fang sobre els cadàvers dels seus familiars, no van sobreviure a l'allau. En aquell moment, la Jenifer només tenia una setmana de vida.

Després de diverses famílies d'acollida a Colòmbia, el sistema va decidir que la família definitiva estaria a Espanya, concretament a Valladolid. Ara la seva ciutat adoptiva acull la presentació d'aquest llargmetratge a la secció Temps d'Història. "Durant aquell període es van cometre moltes irregularitats que avui dia serien il·legals, però s'excusen en el moment, amb tantes persones mortes, amb tants ferits, es van passar per alt el procediment i es van barrejar casos que no eren d'Armero amb els d'Armero i viceversa", explica la directora.

Hija del volcán és una història sobre la recerca dels orígens i el dret a conèixer-los. Mostra el camí personal de la directora en el procés per trobar la seva mare. L'única dada del seu naixement la portava a aquesta catàstrofe, i hi havia una possibilitat que la seva progenitora encara fos viva. La cinta ofereix una mirada íntima d'aquesta història personal, on els informes policials, arxius escrits i documents oficials són clau per a la reconstrucció del seu passat. Però també deixa veure la mala gestió que van tenir les institucions, que es reflecteix en la gran quantitat de nens i nenes que van ser donats d'adopció, i que desconeixen completament com eren les seves vides i l'entorn on van créixer abans de l'erupció del volcà.

La Fundación Armando Armero és l'única que treballa en la reconstrucció de la memòria històrica de la ciutat d'Armero i en la recerca de qualsevol tipus d'informació per a aquells "nens perduts" que busquen entendre d'on vénen. En la història aquesta fundació és clau perquè la Jenifer descobreixi alguna cosa sobre les seves arrels que no esperava. "Fa 31 anys, les persones anaven d'alberg a alberg amb la foto del seu familiar i molts no van arribar a trobar-los. Avui, la imatge i aquest tipus de documentals es converteixen en una altra arma d'unió i trobades", explica Francisco González, director de la fundació.

La pel·lícula exposa les veus de les mares biològiques que s'enfronten a un procés de l'adopció. A mesura que la Jenifer aprofundeix en la seva història, descobrim que la seva mare no és només una figura tràgica, sinó una persona vulnerable que va lluitar per la seva pròpia veritat. Després dels informes i les escasses declaracions que es van mostrant al documental, emergeix una força i determinació que transcendeixen el dolor de la pèrdua. A través d'aquest viatge, la història porta a reflexionar sobre la complexitat de les relacions humanes, i culmina en un reconeixement commovedor de la lluita per comprendre qui som realment. La pel·lícula, en la seva essència, és un cant a l'esperança, a l'empatia i a la reconciliació d'històries que sovint romanen a les ombres.

Mika Cilindro - cadenas.com